

1560. Clemens VII. edidit Bullam de qua hic.

Causa Con- futionis.

Confirmatio Const. Julii II, Leonis X., & Clem. VII.

§.1. Dudum siquidem a fel. rec. Clemente Papa VII. Prædecesore nostro emanarunt literæ, in quibus nonnullæ aliæ inferuntur tenorum subsequentiū. Clemens Episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Consuevit &c. Omititur residuum, quia simpliciter confirmat Bullas citatas hic in rubrica.

§.2. Cum autem, sicut Nobis innotuit, quamplurimi Duces, Comites, Marchiones, Domicelli, Barones, & alii in temporalibus Domini, Vicarii, Communitates, & Universitates Civitatum, Terrarum, & locorum eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediate subjeutorum, nonnullique alii singularia certamina exoptantes, & alii etiam, ut præfertur, subditi illa videre cupientes, suorum status, salutis, & honoris immemores literis prædictorum hujusmodi contravenire, & censuras, ac poenas in illis contentas parvipendere non vereantur, in animarum suarum perniciem, & divinæ majestatis offensam, ac Reipublicæ læsionem.

§.3. Nos quorum est sceleratorum insolentis, quibus adversum Deum, & proximum, ac dictæ Sedis auctoritatem veluti Catholice professionis inimici faviunt, salubriter reprimendis, ne ipsorum invalescat presumptio, & perveritas extollatur, intendere, & ne literæ prædictæ, quæ provida deliberatione ab ipsis Prædecesoribus emanarunt, contemptibiles reddantur, sed illarum transgressores debita animadversione puniantur, providere volentes, Motu proprio, non ad aliquorum Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, singulas Julii, Leonis, & Clementis, Prædecesorum prædictorum literas cum statutorum, ordinationum, adjectionum, decretorum, declarationum, confiscationum, incorporationis, applicationis, voluntatum, & mandatorum, ac omnibus, & singulis aliis in eis respective contentis clausulis, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & innovamus, & perpetuæ firmitatis robore subsistere, & singulos, quos literæ ipsæ concernunt, & concernent, sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, perpetuæ infamiae, diffidationis, criminis læsæ majestatis, seditionis, rebellionis, confiscationis, & privationis statuum, & dominiorum, ac Feudorum, & Vicariatuum, ac aliorum bonorum suorum, ac depositionis illorum, necnon inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac interditi, ac aliis censuris, ac poenis Ecclesiasticis, & temporalibus, aliisque in eisdem literis contentis, quas contravenientes eo ipso incurrant, & intestabiles fiant, ac ultra poenas prædictas carceribus mancipari, & detineri, & poenis prædictis irremissibiliter puniri debeant, perpetuo observari, & per executores in dictis literis deputatos adversus eosdem contrafacientes ad totalem executionem distarum poenarum procedi debere decernimus.

§.4. Illaque, tam ad pugiles taliter pu-

gnantes, quam eos ad id tentantes, & provocantes, aut locum, seu campum ad pugnandum dantes, seu concedentes, ac in illis astantes, & interefferentes, ac certantes, comitantes, & comitivam præstantes, necnon consilientes, ac adherentes, & fautores, necnon chartas certaminis, seu duelli subscribentes, vel affigentes, aut publicantes, etiam si prædictæ, seu cujuscumque alterius dignitatis, nobilitatis, status, gradus, & ordinis, tam Ecclesiasticæ, quam mundanæ existant, etiam ad hoc ut ipsi ultra poenas prædictas excommunicationis majoris late sententiæ poenam, a quo non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente absolvi possint, eo ipso incurrant, & si Ecclesiastici fuerint, etiam omnibus, & singulis Ecclesiis, Monasteriis, dignitatibus, & aliis beneficiis Ecclesiasticis per eos obtentis, seu in quibus, & ad quæ jus eis competit, eo ipso privati, & ad illa, ac alia in posterum obtinenda inhabiles existant, necnon illa tamquam per privationem hujusmodi vacantia ab aliis impetrari possint, extendimus, & ampliamus.

§.5. Et nihilominus præmissa omnia, & singula prout per Julium, Leonem, & Clementem Prædecesores præfatos, statuta, & ordinata, inhibita, decreta, & mandata fuerunt, in omnibus, & per omnia de novo statuimus, ordinamus, inhibemus, decernimus, declaramus, & mandamus.

§.6. Ac omnes concessionem duellorum hujusmodi, & facultates desuper prædictis, seu aliis quibusvis personis per quoscumque Rom. Pont. Prædecesores nostros, sub quibusvis formis, & verborum expressionibus forsitan concessas, & approbatas, & innovatas, harum serie revocamus, cassamus, & annullamus.

§.7. Et insuper cupientes, illa, & tam detestabilem pugnantium, & aliorum loca ad pugnandum, ac alias in præmissis favorem præstantium, & denique tanti sceleris fautorum nequitiam, non solum in terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ, ut præfertur, subjectis, sed alias abilibet penitus reprimi, & aboleri, ac singulorum Christianissimorum animarum periculis obviare, per viscera Domini Nostri Jesu Christi rogamus, & obtestamur universos, & singulos totius Orbis Imperatorem, Reges, Duces, etiam armorum, Marchiones, Barones, ceterosque Principes Christianos, necnon dominia, potentatus, communitates civitatum, ac universitates oppidorum, castrorum, terrarum, & locorum quorumcumque, illorumque in temporalibus dominos, ac etiam militum, tam equestrium, quam pedestrium capitaneos, & præfectos etiam temporali ditioni ipsius Romanæ Ecclesiæ non subditos, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, ac præminentie fuerint, ut divini nominis intuitu, & pro sua in Nos, & hanc Sanctam Sedem Apostolicam devotione, & reverentia, necnon fidei cultu, & conservatione, ac animarum eorum, qui hujusmodi duella diabolica fraude decepti perquirunt salute,

1560. Extensio Constitutioni ad fautores duellorum & affigentes, vel subscribentes chartas duelli.

Iteratio statutorum a Julio II., Leone X., & Clemente VII.

Revocatio quarumcumque licentiarum.

Monitio ad omnes Principes Christianos etiam non subditos R.E. ut duella, & certamina prohibeant. Ad quod habet Concil. Trident. sess. 25 cap. 9. de reformat.

1560.

Clausula derogatoria.

Dat. P. An. I. 13. Novemb.

XXV.

dicta duella, seu alia singularia certamina in suis Regnis, Ducatibus, Marchionibus, Baronis, Dominiis, terris, & locis nullatenus fieri permittant, immo ne fiant expresse prohibeant, & dissuadeant: districtius præcipientes eis, ne ullo unquam tempore hujusmodi duella, seu certamina, quovis prætextu, seu quavis occasione, vel causa admittere, aut aliquos ad id irritare, seu provocare, vel illis interesse, aut ut fiant pati, seu permittere audeant, vel præsumant; alioquin eos, ac etiam extra terras, & loca ditioni Ecclesiæ hujusmodi non subiecta duella, seu singularia certamina hujusmodi, aut diffidationes desuper facientes, & ad id irritantes, provocantes, & auxilium, consilium, vel favorem dantes, ac illis astantes, & interefferentes, & similiter chartas desuper subscribentes, aut publicantes, seu de illis se intromittentes, eorumque ad ipsorum singulos ab Imperatore, & Regibus inferiores majoris excommunicationis, & ultra eam, si Ecclesiastici fuerint, privationis, & inhabilitatis poenis prædictis subiacere, illaque incurrere, & ab eis præterquam a Nobis, seu dicto Rom. Pont. pro tempore existente, ut præfertur, absolvi, aut adversus illas restitui, seu rehabilitari non posse, neque debere decernimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ dicti Prædecesores in singulis eorum literis prædictis voluerunt non obstat ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, Idibus. Novemb. Pont. nostri Anno I.

Approbatio Archiconfraternitatis Oratorum, & Mortis, nuper in Urbe instituta, ad orationem quadraginta horarum, singulis mensibus publice peragendam. Et pauperum defunctorum cadavera, gratis, & decenter sepelienda, cum indulgentiarum concessione.

Hujusmodi Orationem, in cunctis Urbis Ecclesiis, locisque piis, præscripta Ecclesiarum & temporis distributione, absque intermissione fieri jussit Clem. VIII. in sua Constit. Graves, quæ adhuc servatur. De indulgentiis autem, attende Constit. Pauli V. mox edendam, quam vidi firmatam sub die 1. Decembris 1605.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurator.

D Ivina disponente clementia ad Summi Apostolatus apicem meritis licet imparibus sublinati, Christianissimorum omnium

notis, præsertim ad caritatis, aliorumque piorum operum exercitium, & devotionis sinceritatem, certumque orationum, & juniorum Altissimo pura mente consecrandorum ordinem tendentibus, ac ipsorum fidelium Societatibus, salubribusque illarum ordinationibus, quo propterea pie instituta fuisse dicuntur, libenter potissimum cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis præsidium adjicimus, ac eosdem fideles, ut ad opera hujusmodi ferventius amplexanda procliviores efficiantur, indulgentiis, & peccatorum remissionibus frequenter invitamus, ut exinde desiderabilia salutis æternæ præmia facilius valeant promereri.

§.1. Sane sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Guardianorum, Administratorum, & Officialium Confraternitatis de Oratione, alias della Morte nuncupate, in Alma Urbe institutæ, petitio continebat, jam multis annis elapsis nonnulli Christiani fideles in ipsa Urbe degentes divino instinctu moti, & pia mente considerantes. Orationes humiliter & devote a Christianissimis in unum in Dei nomine convenientibus factas, divinæ Majestati gratas, & acceptas existere, ac illis, & eleemosynis, aliisque piis operibus ipsius Omnipotentis Dei clementiam & misericordiam impetrari, unam Societatem, seu Confraternitatem utriusque sexus personarum de Oratione, alias della Morte nuncupatam, in eadem Urbe instituerunt, & inter alia ordinaverunt, ut singulis mensibus, & horis ad id per pro tempore existentes ejusdem Confraternitatis Guardianos, seu Administratores, & Officiales designandis, & statuendis ad imitationem quadraginta dierum, quibus Dominus noster Jesus Christus in deserto vitam humanam agens jejunavit, ac etiam Sanctorum Apostolorum, & patrum primitivæ Ecclesiæ, qui ad Deum sine intermissione orabant, Oratio fieret, ad eundem Omnipotentem Deum vocalis & mentalis, horas quadraginta continuas per homines, & mulieres dictæ Societatis, ac alias personas ibidem interesse volentes, etiam si Confratres non essent, ac ipsi Confratres in principio cujuslibet Orationis singulo mense in penultima ejus Dominica, vel alio die fieri solitæ Corpus Dominicum decenti pompa deferrent, Necnon pauperum, ac miserabilium personarum decedentium corpora, jam antea sepe numero absque ulla forsitan cæremonia præter consuetudinem Christianam delata, exemplo Thobie etiam propriis humeris deferrent, ac propriis faculis, intortitiis, & candelis adhibitis, aliisque expensis necessariis sepelirent, necnon singulo mense pro animabus Confratrum defunctorum, ac eorum, quorum corpora ab ipsis Confratribus humata forent anniversarium celebrarent, & infirmis egenis ipsius Confraternitatis de medico & eleemosynis pro posse succurrerent, illosque & Confratrum caritate visitarent, atque officia divina, prout aliis Confraternitatibus concessum erat, exercerent.

In Urbe quidam Christiani fideles instituerunt Confraternitatem Orationis, & Mortis, ad Orationem 40 horarum mens se quolibet, faciendam, & pauperum defunctorum corpora decenter sepelienda, & alia pia opera exercenda.

§.2. Cum

Ordinationes que pro regimine d. Confraternitatis constituantur.

§.2. Cum autem sicut eadem petitio subungebat dicta Confraternitas, Spiritu Sancto adiuvente concursu fidelium, qui ad illam confluerunt, augmentum, & in dictis pijs operibus incrementum non modicum susceperit, ac in dies augetur, dictique Confratres, qui ipsam Confraternitatem primo in S. Laurentii in Damaso constituerunt, & ad presens in S. Joannis Evangelista in Ayra dictae Urbis Ecclesijs congregatam retinent, etiam pro illius directione, & augmento nonnulla Capitula, & Statuta fecerint, & ediderint, & Venerab. fratrem nostrum Federicum Episcopum Praenestinum S. R. E. Cardinalem de Cesis nuncupatum in dicta Confraternitate Protectorem elegerint, prout in uno, vel pluribus documentis, & forsitan publicis desuper confectis plenius dicitur contineri, Guardiani, & Administratores praedicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut institutioni Confraternitatis, ejusque Statutis, & Capitulis hujusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolica confirmationis robur adicere, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignemur.

Hic autem Pontifex dictam Confraternitatem, & ejusque ordinationes approbat, & de novo nstitut, accedere consensu Archi-confraternitatis Charitatis. De quo c. n. fas hic in f. 16.

§.3. Nos igitur, qui Christifidelium devotionem, orationes & poenitentiam, ac caritatis opera ubique locorum, sed praecipue in ipsa Urbe feliciter adaugeri, sinceris desideramus affectibus, hanc dictorum Confratrum devotionem in Domino collaudantes, ac Guardianos, Administratores, & Officiales praedictos, ac eorum, quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis, a jure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium & singulorum documentorum praedictorum tenores praesentibus pro expressis habeat. hujusmodi supplicationibus inclinanti, dummodo dilectorum filiorum Archi-confraternitatis Charitatis etiam de Urbe ad infra scripta accedat assensus, institutionem Confraternitatis de Oratione alias de Morte nuncupatae hujusmodi, ac omnia, & singula per Guardianos, & Confratres praedictos, circa praemissa edita, ordinationes, & statuta, ac prout illa concernunt cetera in eisdem documentis contenta, licita & honesta, ac sacris Canonibus non contraria, Apostolica auctoritate tenore praesentium ex certa scientia approbamus, & confirmamus, ac omnes, & singulos juris & facti defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplementis, illisque omnibus perpetuae firmitatis robur adicimus. Et nihilominus eandem Confraternitatem de Oratione, alias de Morte nuncupandam eisdem modo, & forma, quibus per ipsos Christifideles instituta existit, de novo auctoritate, & tenore praemissis instituis, & etiam erigimus.

Ejusque officialibus dat potestatem.

§.4. Ac eisdem Guardianis, Administratores, & Confratribus quascumque utriusque sexus personas eis bene visas, ac gratas,

& acceptas, tam ecclesiasticas, quam saeculares undecumque existentes, dictam Confraternitatem ingredi volentes, cujusvis licentia minime requisita in eorum Confratres, ac Confraternitatis gremium recipien. & admitten., licentiam & facultatem concedimus.

§.5. Eisque cum ejusdem Federici Episcopi, & deinceps pro tempore existentis Protectoris sui auctoritate, seu approbatione, quaecumque statuta & ordinationes pro ejusdem Confraternitatis felici regimine, ad piorum operum hujusmodi exercitium, & alias circa praemissa, prout eis videbitur, & placuerit, condere, & reformare, quae postquam condita, & reformata fuerint, eo ipso Apostolica auctoritate approbata, & confirmata sint, & esse censentur, & per ipsos Guardianos, ac Administratores, & Confratres observari debeant.

§.6. Necnon tam in eorum Oratorio, quam in processionibus per Urbem faciendis Crucem ligneam, & habitum consuetum de tela nigra cum capucis, sive picciis deferre, prout etiam de praesenti deferunt.

§.7. Necnon elemosynas, & oblationes quascumque, ac etiam piorum Christifidelium, etiam S. R. E. Cardinalium, aliorumque Praelatorum, & Officialium, aliarumque personarum, tam saecularium, quam Ecclesiasticarum, tam haecenus, quam in futurum ultimis voluntatibus, vel etiam inter vivos donationibus, vel largitionibus relicta legata, haereditates, & bona quaecumque eidem Confraternitati relinqui, & Confraternitatem illa sic relicta recipere, & de illis illorumque fructibus in dictos pios usus, prout illis videbitur, disponere, ac omnia & singula alia recipere, obtinere, & facere, & ad ea admitti posse, ad quae alia Urbis praedictae Confraternitates a Sede Apostolica approbata possunt & valent, citra tamen illarum praedictarum praedictarum.

§.8. Et insuper Confraternitatem ipsam ad aliam Ecclesiam, seu locum ipsius Urbis sibi benevisum transferre, & inibi si Ecclesia non extet, Ecclesiam unam cum suis Oratoriis, & mansionibus; si vero Ecclesia inibi reperitur de illius pro tempore Rectoris consensu unam Cappellam, seu Oratorium, in qua, vel quo Sacratissimi Corporis Christi Sacramentum reconditum esse debeat, & ad ejus Altare Cappellanum ad id per eosdem Guardianos, & Officiales ad eorum nutum eligendum, & amovendum, prout haecenus habuerunt, per quem missae, & alia divina officia celebrari, & ipsius Confratribus Eucharistiae, & alia Sacramenta Ecclesiastica ministrari possint, habere & retinere, ac construi facere.

§.9. Et ipsi Guardiani, & Officiales, ac Confratres dictae Confraternitatis, & eorum Cappellani quorumcumque pauperum decedentium corpora in Parochiali Ecclesia sub qua ipsi pauperes decesserint, seu illius Coemeterio, si Coemeterium habuerit, dictae Confraternitatis sumptibus, & expensis, ac cum suis faculis, intorticiis, & candelis,

quoscumque in Confraternitatem recipiendi.

Statuta cum auctoritate Protectoris condendi, & reformandi.

Crucem ligneam & habitum nigrum deferendi.

Elemosynas, oblationes, & legata recipiendi & in dictos pios usus exponendi.

Confraternitatem ad aliam Ecclesiam transferendi, & in ea Cappellam habendi, ad ministrandum Confratribus Sacramenta.

Defunctorum que corpora in Ecclesijs eorum Parochialibus suis expensis requisitis sepelendi.

Indulgentiarum concessio pro Confratribus, Sororibus & aliis.

cum licentia tamen, atque interessentia ejus Rectoris, seu Vicarii, si vocatus adesse voluerit, ita quod si adesse noluerit dictae Confraternitati januas Ecclesiae praedictae ad hunc effectum aperire omnino teneatur, in forma Ecclesiae consueta, & solemniter sepelire, vel sepeliri facere, libere & licite valeant, eisdem auctoritate, & tenore indulgemus.

§.10. Et insuper, ut Christifideles eo libentius ad ingrediendum Confraternitatem hujusmodi inducantur, & animarum salus per amplius propagetur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis, praesentibus, & futuris ejusdem Societatis utriusque sexus Confratribus, qui ad illam in diebus Orationis quadraginta horarum hujusmodi accesserint, & pro nostra, & pro tempore existentis Pontificis Rom. salute, necnon d. Sedis, ac Principum, omniumque Christianorum pace, & tranquillitate pie oraverint, necnon Christifidelibus, qui Ecclesiam Confraternitatis hujusmodi in Nativitatis, Veneris Sancti, & secunda feria octavae Corporis D.N.J.C. Festivitatum diebus devote visitaverint, vere tamen confessis, & contritis, vel firmum confitendi propositum habent, & similiter orantibus, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem eisdem auctoritate, & tenore concedimus, & elargimur. Forum autem omnium, & singulorum Confratrum, qui per totam primam, vel secundam dictae Orationis noctem in eadem Oratione permanerint, ac pro viribus, ut supra, preces effuderint intuitu unius anime cujuscumque fidelis defuncti, pro qua quicumque ex ipsis Miserere mei Deus, & De profundis, Psalmos, aut quinquies orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem humiliter in dicta Orationis sine, coram sanctissimo Sacramento dixerint, quoties id fecerint, centum annos, illis vero Confratribus, qui dictorum pauperum decedentium corpora ad locum sepulturae detulerint, aut associaverint, & infirmos praedictos visitaverint, quoties id fecerint, mille annos, & totidem quadragenas de injunctis sibi poenitentis misericorditer in Domino relaxamus. Necnon eisdem Confratribus, quod liceat eis, & eorumcuique, durante eorum infirmitate Missam in domibus suis celebrari facere.

Facultas eligendi Confessorem.

§.11. Necnon Confessorem, seu Confessores, qui eos in mortis articulo ab eorum peccatis, & Sedi praedictae in Bulla Coene Domini legi consueta reservatis (Religionis, & castitatis votis dumtaxat exceptis) dicta auctoritate absolvere possint, eligere.

Facultas aggregandi alias Confraternitates.

§.12. Ac ipsi Guardiani, Officialibus, & deputatis pro tempore existentibus quascumque Confraternitates extra Urbem praedictam sub hujusmodi vocabulo, & institutis pro tempore erectas, omnibus, & singulis praedictis, aliisque privilegiis, & indulgentiis sibi deinceps concedendis, sub conditionibus, & formis sibi bene visis aggregandi, illisque

eis, in toto, vel in parte communicandi facultatem similiter concedimus, ac indulgemus hujusmodi.

§.13. Et praesentes literas, sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, derogationibus, vel limitationibus quorumcumque similium, vel dissimilium indulgentiarum per Nos, & Sedem praedictam, etiam in favorem Fabricae Basilicae Principis Apostolorum de ipsa Urbe, expeditionis contra infideles, & Cruciate Sanctae, vel aliter etiam ad Imperatorem, Regem, Ducem, aut aliorum instantiam quomodolibet pro tempore factis nullatenus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, & de novo concessas fore, ipsisque Confratribus, & aliis fidelibus suffragari debere decernimus.

Clausula hujus Bullae praeservativa.

§.14. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac nostra, de indulgentiis, & gratiis hujusmodi ad instar non concedendis, aliisque editis, & edendis Cancellariae Apostolicae regulis, necnon quorumvis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, privilegiisque, indultis, & literis Apost. illis, & eorum Superioribus, ac personis, aliisque quibuslibet sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis ac irritantibus, & aliis decretis, & Motu proprio, ac alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus etiam si de illis, ac totis illorum tenoribus specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur, praesentibus pro sufficienter expressis habent, illis aliter in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula derogatoria.

Nulli ergo &c. Dat. Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo sexagesimo 15. Kalend. Decemb. Pontificatus nostri Anno primo.

D. P. An.I. 17. Novemb.

Anno Incarnationis Dominicae 1561. die 7. Februarii, R. D. Antonius Lomellinus Protonotarius Apostolicus, Horatius de Marchianis, Christoforus Lucianus, Franciscus Sangaletus deputati Societatis, seu Confraternitatis Charitatis de Urbe per Franciscum Puccium eorum Procuratorem, omnibus & singulis retroscriptis sine tamen praedictis privilegiis, & literarum expeditioni consenserunt, &c. Pro Jo. Baptista Doria. Jo. Baptista Zianus.

Consensus Archiconfraternitatis Charitatis de Urbe.

Ex Rainaldo continuat. An. nat. Opus post hunc. f. XXXII.

Indictio Concilii Tridentini ad diem Resurrectionis Dominice proxime futura.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Causa eogen. di Concilium

AD Ecclesie regimen licet tanto oneri impares sola Dei dignatione vocati statim circumferentes mentis oculos per omnes Reipublice Christianae partes...

§.1. Cum autem intelligeremus ad hanc sedanda mala aptissimum esse remedium, quod Sancta haec Sedes adhibere consuevisset...

Concilium Generale diversis Summis Pontificibus indictum, & non perfectum.

Postmodum dilatata haereses.

Dante itaque Deo pace n. Principibus Christianis.

§.2. Quantopere vero interea auctae fuerunt, & multiplicatae, & propagatae haereses, quantopere Schisma creverit...

§.3. Sed cum tandem pius, & misericors Dominus, qui nunquam ita irascitur, ut misericordiae obliviscatur...

miseri cordiae freti fore, ut his tantis quoque Ecclesiae malis eadem Concilii, via finis imponatur.

§.4. Habita igitur cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, factis, etiam consilii nostri certioribus charissimis in Christo filiis nostris...

§.5. Quocirca Venerabiles Fratres nostros omnibus ex locis Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos filios Abbates, ceterosque...

Concilium indictum ita regit Pius.

Indicit ad diem proximi Paschalis.

Omnibus, qui Conciliis generalibus interesse solent, praecipit, ut ad hoc veniant.

tractentur, sicut, quod ad Nos attinet, ipsi quoque curabimus, qui nihil omnino praetermittere decrevimus...

Dat. die 11. Novem. 1560. Pont. An.I.

Dat. Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominice millesimo quingentesimo sexagesimo, XI. Kal. Dec. Pont. nostri An.I.

XXVII.

Indictio prosecutionis Sacri & Aecumenici Concilii Tridentini.

Concilium istud indictum fuerat a Paulo III. in ejus Const. XL. Initio Tom. IV. Part. I. fol. 207. Absolutumque & confirmatum fuit ab isto Pontifice Pio IV. ut inf. in Const. Benedictus ubi ponam concord. Materia.

PIUS PAPA QUARTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exortium.

AD Ecclesie regimen, licet tanto oneri impares, sola Dei dignatione vocati, statim circumferentes mentis oculos per omnes reipublice Christianae partes...

Paulus III. & Julius III. indixerunt Conc. Trid. sed prosecutionem non fuit ex variis causis, de quibus hic, & in Paul. III. Const. cit. in sub.

§.1. Cum autem intelligeremus ad hanc sananda mala aptissimum esse remedium, quod sancta haec Sedes adhibere consuevisset...

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

tumultus excitati fuissent, & bellum in Italia, & Gallia gravissimum exarsisset, rursus Concilium suspensum & dilatum fuit...

Iste autem Pontifex ex causis hic expressis dictum Conc. prof. qui mandatae ad diem Resurrectionis Domini 1561

§.2. Habita igitur cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus deliberatione matura, factis etiam consilii nostri certioribus carissimis in Christo filiis nostris...

Monetque Praelatos, ut accedant ad Concilium.

§.3. Quocirca Venerabiles fratres nostros omnibus ex locis Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, & dilectos alios Abbates, ceterosque...

§.4. Carissimos vero in Christo filios

H

Ro.

1560. Hortatur etiam Imperatorem, Reges, & Principes, ut per se ipsos, vel eorum Oratores Conc. interstitiat &c.

Romanorum Imperatorem electum, ceterosque Reges & Principes, quos optandum sane esset Concilio interesse possent, hortamur, & rogamus, ut si ipsi interesse Concilio non potuerint, ut Oratores suos prudentes, graves, & pios viros utique mitant, qui ipsorum nomine illi interfint, currentque diligenter pro sua pietate, ut eorum Regnis, atque dominiis Prælati sine reculatione, ac mora tam necessario tempore, Deo, & Ecclesiæ officium suum præsent, eosdem etiam curaturos esse minime dubitantes, ut per ipsorum regna, & dominia tutum, ac liberum iter Prælati, eorumque familiaribus, comitibus, & aliis omnibus ad Concilium euntibus, & ab illo redeuntibus pateat, benigneque ac comiter omnibus in locis recipiantur, atque tractentur; sicut, quod ad Nos attinet, ipsi quoque curabimus, qui nihil omnino prætermittere decrevimus, quod ad tam pium & salutare opus perficiendum a Nobis in hoc loco constituti præstari possit, nihil, ut Deus scit, quærentes aliud, nihil propositum habentes in hoc Concilio celebrando, nisi honorem ipsius Dei, dispersarum ovium reductionem, ac salutem, & perpetuam Christianæ reipublicæ tranquillitatem, ac quietem.

Hanc Bullam Romæ publicari mandat.

§.5. Ut vero hæc literæ, & quæ in eis continentur, ad omnium, quorum oportet, notitiam perveniant; nec quisquam ea excusatione uti possit, quod illa ignoraverit, præsertim cum non ad omnes, quos de his literis certiores fieri oporteret, tutus forsitan pateat aditus, volumus, & mandamus, ut in Basilica Vaticana Principis Apostolorum, & in Ecclesia Lateranen. tunc cum in eis populus, ut Missarum solemnibus interfuit, congregari solet, palam, clara voce a Curia nostræ Curforibus, seu Notariis aliquibus publicis recitentur, & postquam recitata fuerint, ad valvas earum Ecclesiarum, itemque Cancellariæ Apostolicæ, & in loco solito Campi Floræ affigantur: ibique quo legi, & omnibus innotescere possint, aliquandiu relinquuntur. Cum autem inde amovebuntur, earum exempla in iisdem locis affixa remaneant. Nos enim per recitationem hanc, publicationem & affixionem, omnes & singulos, qui his literis comprehenduntur, post duos menses a die publicationis, & affixionis earum volumus perinde adstrictos, & obligatos esse, ac si ipsismet illa coram edita, & lecta fuissent.

Transumptorum fides.

§.6. Transumptis quoque earum, quæ manu alicujus Notarii scripta, subscriptave, & sigillo, ac subscriptione alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munita, ut sine dubitatione ulla, fides habeatur, mandamus, atque decernimus.

Dat. P. An. I. 29. Novemb.

Nulli ergo &c. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1560. tertio Kalendas Decembris Pontificatus nostri anno I.

Ego Pius Catholica Ecclesiæ Episcopus.

Pape subscr.

- Ego R. Card. de Carpo Episcopus Portuenus.
Ego F. Card. Pisanus Episcopus Tusculanus.
Ego Fed. Card. Casus Episcopus Prænestinen.
Ego Card. Moronus Episcopus Albanen.
Ego Christophorus Madrucus Card. Trid.
Ego Orho Truchses Card. Ang.
Ego B. de la Cueva Card. S. Cræcis.
Ego Ti. Card. Crispus.
Ego Jo. Mi. Card. Saracenus.
Ego Jo. Card. Sancti Vitalis.
Ego Jo. Card. Messanen.
Ego Jac. Card. Puteus.
Ego Jo. B. Cicada Card. S. Clemen. subscr.
Ego Scipio Card. Pisarum.
Ego Jo. Card. Reumanus.
Ego Jo. An. Card. Capisuccus.
Ego Thad. Card. Gaddus.
Ego P. M. G. Card. Alexandrinus.
Ego Clem. Card. Aræcæli.
Ego I. Card. Sabellus.
Ego Jo. An. Card. S. Gregorii.
Ego A. Card. Farnesius Vicecanc.
Ego Gui. Asc. Card. Camerarius.
Ego Hipp. Card. Ferrarien.
Ego Jul. Card. Urbin.
Ego Aloy. Card. Cornelius.
Ego Hier. Card. Simoncellus.
Ego Vitellotus Card. Vitellius.
Ego Jo. Card. de Medicis.
Ego Carolus Card. Borromæus.

Cardinalium subscriptiones

Anno a Nativitate Domini 1560. indict. 3. die vero 2. mensis Decemb. Pontificat. Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Pii divina providentia Papa IV. anno primo, retroscripta litera Apostolica lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in locis superscriptis, juxta earum seriem, & renorem, & etiam ut moris est, & illis amotis dimissis illarum copiis affixis per nos Bernardinum Andrentium, & Jo. Andream Panizzam Apostolicos Cursores. Petrus Vultrini Mag. Caus.

Publicatio.

XXVIII.

De Spoliis Clericorum ob illicitam negotiationem. Et de indultis Curialium, & Incolarum Almæ Urbis super dd. Spoliis.

PIUS EPISCOPUS,

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Decens esse censentes, & æquum, ut Nos, qui alios in sua justitia confovemus, Cam. Apost. jura non negligamus, quinimmo ne pretextu incertitudinis, illa ab aliquibus usurpari, aut super eis dubia aliqua oriri contingat, ita nostræ declarationis

Exordium.

Causa Constitutionis.

Clericorum bona ex illicita negotiatione, vel alias contra sacros Canones acquisita ad Cameram Apostolicam spectant.

Decretum irritans.

Executorum Apputatio, & facultates.

nis remedio provideamus, quod a nemine desuper dubium aliquod deduci possit. §.1. Cum itaque sicut accepimus, a nonnullis vertatur in dubium, an res, & bona per Clericos, etiam in sacris ordinibus constitutos ex negotiatione illicita, aut alias contra sacros Canones acquisita, uti Spolia, vel alias ad Cameram præfatam jure legitimo spectare, & pertinere debeant, Nos omnes desuper hesitationis materias submovere, ac cavillationibus, & altercationibus, ac litibus viam præcludere, & denique malitiosorum, qui jura dictæ Cameræ usurpare satagunt, obviare, aliasque in præmissis opportune providere volentes.

§.2. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine decernimus, & declaramus, omnia, & singula, res, & bona, cujuscumque qualitatis, & quantitatis existentia, ac in quibusvis regionibus, & regnis, ac dominiis, tam citra, quam ultra montes, & maria contenta, per quosvis Clericos, tam Sæculares, quam quorumvis, etiam Mendicantium Ordinum, ac Militarium regulares, etiam in sacris Ordinibus constitutos, cujuscumque status, ordinis, & conditionis fuerint, ac Archiepiscopali, Episcopali, vel alia majori dignitate præfulgeant, ex negotiatione illicita, aut alias contra sacros Canones quomodolibet acquisita, quæ pro tempore post obitum eorum, qui etiam ex facultate, quam habuerint, testandi, condito testamento, ubivis locorum decesserint, & decedent, aut quibus illos, etiam eis viventibus privari, & eis desitui contigerit, & præsertim quondam Andrea Japiro de S. Joanne Rotundo Presbyteri, seu Religiosi, extra Rom. Curiam ad illam forsitan veniendo defuncti, hæcenus remanserunt, remanent, & remanebunt, ad eandem Cameram, & non alios, etiam in quibusvis Cathedralibus, etiam Metropolit., & Collegiatis, ac aliis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, Militiis, ceterisque beneficiis Ecclesiasticis cum cura, sæcularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, qualitercumque qualificatis successores, illa in titulum, commendam, administrationem, commissionem, ac alias quomodolibet pro tempore obtinentes, etiam si ad illa, vigore prioris tituli, jus regrediendi, seu accedendi, aliquibus concessum fuerit, spectasse, & spectare, ac sub nomine spoliatorum venire, illaque uti Spolia ad Cameram ipsam pertinentia perpetuo colligi, & recuperari potuisse, posse, ac debere.

§.3. Et ita per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes in quacumque instantia, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & desiniri debere. Necnon irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Mandantes dilecto filio nostro Guidoni Ascanio Sanctæ Mariæ in Via-lata, Diac. Card. de Sancta Flora nuncupato, Camerario nostro, & ejus in Camerariatus Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

officio Successoribus, quatenus Spolia ipsa, prout alia ipsius Cameræ jura, exigi, & recuperari, ac præsentibus inviolabiliter observari faciat, nec permittat Cameram ipsam, vel pro ea agentes, desuper modo aliquo molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quolibet, & rebelles, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, & appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.5. Non obstant. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Militarium, & beneficiorum prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, & dilectis filiis illorum Capitulis, Conventibus, Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac eum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu, & scientia similibus, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Nulli ergo &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, Non. Novemb. Pont. nostri Anno I.

Clausula derogatoria.

D. P. An. I. die 9. Novemb.

PIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, ex sua circumspècta providentia attendens suam Alman Urbem, Apostolorum Petri, & Pauli glorioso martyrii cruore Domino Nostro Jesu Christo consecratam, caput Orbis existere, & Altissimum in ea Sacerdotii principatum, Christianæque Religionis caput instituisse, & ad illam tamquam communem omnium Christianidelium patriam de universis Mundi partibus Christianos ipsos in copioso numero conflueri, ut illa eo amplioribus prærogativis decoretur, quo est omnium aliarum mater, cunctorumque ad eam undequaque accedentium benigna receptrix, & alumna, ac illius incolæ, & habitatores, ac Romanam Curiam sequentes eo quietius, & tran-

Exordium.

et tranquillius in ea degant, quo se amplioribus favoribus, & gratis noverint communitos, nonnumquam a suis Prædecessoribus in illorum favorem concessa, pro illorum subsistentia firmiori, non solum approbat, sed etiam innovat, & quæ postmodum ab eo emanarunt literæ Apostolica, ne defectu incertitudinis aliquid, quod a mente sua alienum sit, oriri contingat, illas ita suæ declarationis adminiculo dilucidat, ut nulli hæsitationis, & dubitationis scrupulus relinquatur, & alias desuper disponit, prout rerum, & temporum qualitate pensata, conspiciat in domino salubriter expedire.

§.1. Nuper siquidem postquam fel. rec. Julius PP. III. &c. *Omittitur, quia ipsa Bulla Jul. est Tom. IV. Par. I. fol. 265.*

§.2. Nos ex certis tunc expressis causis Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, per alias nostras literas sub dat. videlicet Non. Novemb. Pont. nostri Anno I. decrevimus, & declaravimus omnia, & singula &c. *Omittitur quia est Bulla que præcedit.*

§.3. Cum autem sicut Nobis innotuit, a nonnullis hæsitetur, an ex his literis nostris statuto, & ordinationi Julii Prædecessoris hujusmodi præjudicium, aliquid generatum sit, aut dici, seu censerî possit, Nos, qui Urbis decorem, & venustatem, ac illius Incolarum prædictorum prosperum, & felicem successum sinceris exoptamus affectibus, quique illam non minoribus favoribus, quam dicti Prædecessores profecuti sunt, prosequi intendimus, ne propter nostræ declarationis defectum, & veritatis suppressione contra mentem, & voluntatem nostras, cuiquam præjudicium generetur, quantum in Nobis est, providere volentes, ac dictarum nostrarum literarum, veriorum tenorem præsentibus pro sufficienter expresso habentes, necnon motu, & scientia similibus, literas nostras prædictas ad S. R. E. Cardinales, etiam ubivis locorum decedentes, ac eorum bona ubique existentia nullo pacto, ad Urbem, & Curiam præfatas, necnon Prælatos, Officiales, ac alios sæculares, & cujusvis Ordinis regulares Clericos, ceterosque, tam in Urbe, & Curia præfatis pro tempore existentes, & in ea, seu ejus districtu decedentes, quam alias alibi ubivis locorum, etiam ultra montes, & maria existentes, testandi tamen, codicillandi, & alias de bonis suis quibuscumque quomodolibet disponendi facultatem, seu etiam, quod eis ab intestato decedentibus eorum bona ad ipsorum proximiores, qui nisi beneficiati essent succedere deberent, devolvantur, & debeant, specialem ab Apost. Sede, vel officiorum suorum ratione privilegiorum, aut ex alio quovis titulo pro tempore habentes, cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentia, personas minime se extendere, neque illos, aut eorum aliquem comprehendere, sed ab eis penitus exceptos fuisse, fore, & esse, ac dici, & censerî, & alias easdem nostras

Julius III. editæ Bullæ de qua hic.

Hic Pontifex aliam edidit Bullam hic præcedentem.

Ideo dubitatur an ista Concl. præjudicaverit d. Concl. Jul. III. Unde hic declaretur non fuisse præjudicium privilegii Curialium, & ejus Concl. non se extendere ad Card. ubique decedentes, aut alios testandi facultatem habentes ex privilegio aut licentia Sedis Apostolicæ.

literas, etiam absque verbis, aut alios contra sacros Canones, in illis appositis in omnibus, & per omnia, ac si illa in eis apposta non fuissent, seu illa, sine eis emanassent, stare, & in suis efficacia, & robore permanisse, & permanere debuisse, & cetera.

§.4. Declarantes eisdem Motu, & scientia, tam Julii statutum, & ordinationem hujusmodi, quam per Sixtum IV., & Alexand. VI., Leonem X., & alios Rom. Pont. etiam Prædecessores nostros, ac etiam Nos, etiam in Conclavi, in quo divina disponente clementia ad summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, etiam in ipsius Urbis, & ejus ædificiorum, Romanæque Curie, & ejus Officialium, ac aliarum personarum prædictarum, etiam extra Urbem, & in quibuscumque Provinciis, etiam ultra montes, & maria, ut præfertur, in genere, vel in specie, circa testandi, & succedendi hujusmodi facultatem quomodolibet concessa privilegia, & indulta, ac cum inhibitionum Decretorum, & in eis contentis clausulis Julii prædictas, ac aliorum Prædecessorum prædictorum singulas desuper confectas literas, & inde secuta quæcumque, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, etiam ad hoc, ut omnes, & singuli supradicti de omnibus, & singulis eorum rebus, & bonis, etiam nulla quantitatis, & acquisitionis ipsorum bonorum distinctione habita, libere disponere valeant, ac si dictæ nostræ literæ non emanassent, aut alia in posterum emanarent, dicta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus, necnon illis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus. Et nihilominus pro potiori cautela, illa omnia, & singula ejusdem modis & formis, quibus per dictos Prædecessores concessa fuerunt, de novo eisdem auctoritate, & tenore, ac Motu, & scientia statuimus, ordinamus, & concedimus, necnon illa valida, & efficacia existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter observari, ac singulis supradictis suffragari.

§.5. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per Camerarium, Præsidentes, & Clericos præfatos, ac quoscumque alios Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ipsius Ecclesiæ Romanæ Card., sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, definiri debere, ac quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decernimus.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Camera, & Ecclesiarum, ac Monasteriorum, & Ordinum prædictorum, & quibuscumque aliis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, necnon privilegiis, indultis,

Confirmatio Concl. Sixti IV., & aliorum.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

tit, & literis Apostolicis, illis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu, & scientia similibus, concessis, & approbatis, ac innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permaneris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac omnibus illis, quæ Julius, & alii Prædecessores præfati in dd. suis literis voluerunt non obstaré, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Et quia difficile foret præsentibus literas ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum transumptis, seu copiis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & alicujus Prælati sigillo munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum declarationum, decretorum, approbationis, confirmationis, innovationis, adjectionis, statuti, ordinationis, concessionis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo, Non. Febr. Pontificatus nostri Anno II.

Anno a Nativitate Domini 1561. Indict. 4. die vero 15. mensis Febr. Pont. Sanctiss. in Christo patris, & D. N. D. Pii divina providentia Papa IV. Anno I. retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in acie Campi Floræ, & valvis Cancellariæ Apost. per nos Jacobum Carra, & Antonium Clerici Cursores.

Franciscus Rogerius Mag. Curf.

XXIX.

Ordo, quo Prælati in sacro Concilio Tridentino locum habere debent, in actibus publicis.

PIUS PAPA QUARTUS

Exordium. Sicut ea, quæ pacem, & concordiam nutriunt, pura mente semper inquirimus, ita ex debito nostræ pastoralis sollicitudinis tenemur illa submovere, quæ discordiam suscitare, & scandalum introducere posse videntur.

§.1. Itaque ad tollendam omnem controversiam materialium, quæ inter Prælatos ad celebrationem sacri Œcumenici, & generalis Concilii in Civitate Tridentina, pro tempore congregatos, super eorum præcedentia forte jam sunt exortæ, & in dies oriri possunt. Volumus, ac vobis præsentibus mandamus, ut omnes, & singu-

Transumptorum fides.

Sanctio penalis.

D. P. An. II. die 7. Febr.

Publicatio.

Exordium.

Declaratio præcedentis Prælatorum in Concilio. Hanc præcedentiam Legati Apostolici declinaverunt, nulli sui acquirere, aut tollere sui

los Prælatos prædictos, videlicet Venerabiles fratres Patriarchas primo, secundo Archiepiscopos, tertio autem loco Episcopos in quibusvis actibus publicis, secundum gradum, & ordinem suarum ad eorum Ecclesias promotionum (ita quod qui prius promotus ad eas fuerit in suo quisque ordine prior existat) incedere, sedere, ac locum habere (nulla habita ratione ad ipsorum dignitates primatiales, sive veræ, sive prætensæ illa fuerint) auctoritate nostra faciatis, studiosèque, & diligenter curetis, atque pro vestra prudentia, ac pietate geratis, ut cuncta istic concordibus animis, in virtute Spiritus Sancti, cum Dei Omnipotentis honore, atque timore, quiete, feliciterque procedere valeant.

§.2. Non obstantibus præmissis, & quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die ultima Decemb. 1560. Pontificatus nostri Anno secundo.

Clausula derogatoria.

D. P. An. II. 31. Decemb.

XXX.

Confirmatio, & extensio jurisdictionis, Præsidentis, & Camerarii Riparum Almae Urbis in causis civilibus, & criminalibus, & etiam indultorum Nautarum, & Mercatorum Ripalium.

Hanc jurisdictionem & indulta, vid. Concl. VI. Pauli III. Cum Nobis T. IV. P. I. fol. 124.

PIUS PAPA QUARTUS

Motu proprio &c.

Cupientes pro communi, ac publica utilitate, & commodo Urbis nostræ, & præcipuè Curialium, incolarum, Mercatorum, & Nautarum in Romana nostra Ripa, & Ripetta, commercia exercentium favoribus incumbere, & scientes, etiam alias per fel. rec. Innocent. VIII., Leon. X., Clem. VII., & Paulum III. Romanos Pontifices Prædecessores nostros fuisse statutum, & ordinatum, ut favorabilius dictis Mercatoribus, & Nautis liceret mercaturam profiteri, quod possent uti omnibus gratis, & privilegiis ab antiquo illis concessis, contra, & adversus eorum debitores, bonaque illorum, & hæredes, occasione rerum Ripalium, ut latius in literis dictorum Prædecessorum nostrorum dicitur contineri.

§.1. Nos attendentes, quod favorabilibus, & publicis utilitatibus est succurrendum, & per contrarium fraudibus, calliditatibus, & cavillationibus obviandum, maxime illorum, qui curant, & student perniciosè protrahere causas, retardare solutiones, & impedire executiones, & indemnitatibus publicis, ac dictorum mercatorum, & nautarum, Curiaque Ripæ, & Ripettæ consulere, & volentes illos, & illas

Paulus III. & alii, his mercatoribus indulta concesserunt, ut in ejus Bulla cit. in rubr.

Hic Pontifex ea approbat.